

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind respingerea cererii de strămutare

în cauza de insolvență

Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Șișcovschi Ghenadie,
intervenient principal-creditor S.R.L. „Ghertruda-Lux”

(atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de
conducere ale debitorului insolvent)

(Dosarul nr. 2ac-74/26

NR. PIGD 2-24057215-01-2ac-04052026)

Lipsa temeiului de strămutare prevăzut la art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă.
--

6 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților cererea depusă de Șișcovschi Ghenadie, privind strămutarea cauzei în ordine de apel la o altă instanță de același grad,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 5 iunie 2025 creditorul Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere împotriva lui Șișcovschi Ghenadie cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolubil S.R.L. „Tradingagro Plus”.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 6 noiembrie 2025, cererea creditorului Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Șișcovschi Ghenadie, intervenient principal - creditor S.R.L. „Ghertruda-Lux” cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolubil S.R.L. „Tradingagro Plus” s-a admis integral.

3. Astfel, s-a atras la răspundere subsidiară a administratorului statutar, a S.R.L. „Tradingagro Plus”, Șișcovschi Ghenadie, s-a încasat de la Șișcovschi Ghenadie, în beneficiul S.R.L. „Tradingagro Plus”, în procedura falimentului – suma de 274 175,26 lei, s-a încasat de la Șișcovschi Ghenadie, în beneficiul S.R.L. „Tradingagro Plus”, în procedura falimentului – suma de 1 029 333,00 lei, s-a încasat de la Șișcovschi Ghenadie în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 39 655,28 lei.

4. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 18 noiembrie 2025, Șișcovschi Ghenadie a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 6 noiembrie 2025, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

5. La 30 aprilie 2026 Șișcovschi Ghenadie a depus cerere întemeiată pe prevederile art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, prin care a solicitat strămutarea examinării cauzei în ordine de apel la o altă instanță de judecată egală în grad, și anume Curtea de Apel Cahul, invocând existența unor circumstanțe care ar putea afecta aparența de imparțialitate a instanței de apel.

6. În motivarea cererii, a invocat că unul dintre creditorii care au solicitat atragerea la răspundere subsidiară, S.R.L. „Ghertruda-Lux”, ar fi responsabil, în mare parte, de dificultățile financiare ale societății insolubile, generate de imposibilitatea recuperării mijloacelor financiare aferente unor operațiuni comerciale desfășurate cu un partener din Federația Rusă.

7. A menționat că S.R.L. „Ghertruda-Lux” a acționat doar ca intermediar în operațiunile de export al produselor agricole, iar identificarea cumpărătorului extern a fost realizată de către creditorul menționat.

8. A mai invocat că, după apariția dificultăților de recuperare a creanței, creditorii au inițiat procedura de insolabilitate și au influențat activitatea

administratorului insolvenței, inclusiv prin pretinsa tergiversare a acțiunilor de recuperare a datoriei.

9. Totodată, a susținut că administratorul insolvenței a prezentat informații necorespunzătoare realității referitoare la lipsa evidenței contabile a societății, deși actele contabile ar fi fost disponibile prin intermediul companiei de audit care presta servicii contabile.

10. În același context, a făcut referire la existența unor litigii conexe aflate pe rolul Curții de Apel Centru, inclusiv litigii privind procedura de insolvență și contestarea unor hotărâri ale adunării creditorilor, apreciind că aceste circumstanțe ar putea genera îndoeli cu privire la imparțialitatea instanței de apel, în special în condițiile în care aceasta s-ar fi expus anterior asupra unor aspecte relevante pentru soluționarea cauzei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4) din Codul de procedură civilă:

„Instanța strămută cauza la o altă instanță dacă f) există bănuieli, care derivă din elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin.(2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune niciunei căi de atac. Încheierea instanței ierarhic superioare este emisă în cel mult 5 zile lucrătoare, în baza copiilor de pe actele relevante transmise în formă electronică”.

12. Art. 32 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Nimeni nu poate fi lipsit, fără consimțământul său, de dreptul la judecarea cauzei sale de către o instanță sau de judecării în a căror competență cauza respectivă este dată prin lege, cu excepția cazurilor expres stabilite de prezentul cod.

Instanța ierarhic superioară nu are dreptul să strămute, din oficiu, o cauză de la instanța ierarhic inferioară la alta ori să o preia pentru judecare, cu excepția cazului în care completul de judecată în instanța respectivă nu poate fi legal constituit”.

MOTIVAREA INSTANȚEI

13. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instituția strămutării reprezintă un remediu procesual excepțional, care poate fi aplicat numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege, fiind necesară invocarea unor circumstanțe concrete, obiective și verificabile, apte să justifice concluzia că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea fi afectată de lipsa de imparțialitate.

14. Simpla nemulțumire a unei părți față de soluțiile pronunțate anterior de instanțele judecătorești, existența unor litigii conexe sau presupunerea subiectivă că instanța și-ar fi format deja o opinie asupra fondului cauzei, nu constituie prin ele însele circumstanțe obiective și verificabile de natură să justifice strămutarea cauzei.

15. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) din Codul de procedură civilă, strămutarea poate fi dispusă doar în situația în care există bănuieli rezonabile,

întemeiate pe elemente obiective, că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

16. Colegiul civil relevă că CtEDO, în jurisprudența sa (hotărârea Kyprianou vs. Cyprus [GC], nr. 73797/01, § 121, ECHR 2005), a rezumat cauzele care reies din jurisprudența sa cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești, statuând că imparțialitatea instanței, în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

17. Astfel, Curtea a subliniat că este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricărui dintre membrii completului, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea. Atunci când se hotărăște dacă într-o anumită cauză există motive legitime de a bănui că un complet nu este imparțial, punctul de vedere al celor care pretind că acesta nu este imparțial este important, dar nu decisiv. Ceea ce este decisiv este dacă această bănuială poate fi obiectiv justificată (cauza Ferrantelli and Santangelo vs. Italy, hotărâre din 7 august 1996, Reports 1996-III, pp. 951-52, § 58, și Wettstein vs. Switzerland, nr. 33958/96, § 44, ECHR 2000-XII).

18. Prin urmare, pentru a justifica strămutarea, nu este suficientă invocarea unor presupuneri sau percepții subiective, ci este necesar ca aceste bănuieli să rezulte din fapte concrete, verificabile, care, analizate prin prisma unui observator obiectiv și rezonabil, ar putea genera îndoieli legitime cu privire la imparțialitatea instanței.

19. Analizând motivele invocate în cererea de strămutare, completul constată că acestea se referă, în esență, la pretinsa lipsă de imparțialitate a judecătorilor Curții de Apel Centru, dedusă din faptul că aceștia s-ar fi pronunțat anterior asupra unor litigii similare/conexe, circumstanță apreciată ca fiind susceptibilă să genereze dubii asupra obiectivității și echidistanței instanței în examinarea prezentei cauze.

20. Totuși, astfel de susțineri nu pot fi reținute drept teme pentru strămutare, deoarece simpla pronunțare anterioară a judecătorilor asupra unor cauze conexe, având o problematică juridică apropiată, nu echivalează, prin ea însăși, cu existența unor circumstanțe obiective de natură să pună la îndoială imparțialitatea acestora, în lipsa unor indicii concrete și verosimile care să demonstreze existența unei prejudecăți sau a unui interes personal în soluționarea prezentei cauze.

21. Curtea Europeană a Drepturilor Omului la acest subiect a relevat că, cunoașterea profundă a dosarului de către un judecător nu implică nici o prejudecată cu privire la imparțialitatea sa la momentul judecării cauzei, iar aprecierea preliminară a datelor disponibile din dosar nu poate semnifica faptul că ar fi de natură să influențeze aprecierea finală. Ceea ce interesează este ca această apreciere să se facă la momentul luării hotărârii și să se bazeze pe elementele dosarului și pe dezbaterile din ședința de judecată (Morel c. Franței, Saraiva de Carvalho c. Portugaliei).

22. De asemenea, instanța reține că partea nu a indicat și nu a probat existența unor legături personale, profesionale sau de altă natură între judecători și participanții la proces, nu a invocat existența unor interese ale instanței în

soluționarea cauzei și nu a demonstrat existența unor împrejurări care ar putea pune în discuție imparțialitatea instanței ca instituție.

23. Or, în lipsa unor asemenea elemente obiective, susținerile privind pretinsa afectare a imparțialității se reduc la simple aprecieri subiective și la dezacordul față de soluțiile și măsurile procesuale adoptate în cadrul procedurilor conexe, aspecte care nu pot fundamenta, prin ele însele, concluzia existenței unor bănuieli rezonabile privind lipsa de nepărtinire a instanței de judecată.

24. Curtea subliniază că principiul repartizării cauzelor potrivit competenței stabilite de lege constituie o garanție esențială a dreptului la un proces echitabil, iar derogarea de la acest principiu prin strămutare este admisibilă numai atunci când există motive serioase și temeinice, apte să demonstreze că judecarea cauzei de către instanța competentă ar putea afecta în mod real încrederea justițiabililor în imparțialitatea actului de justiție.

25. În cauza de față, asemenea motive nu au fost identificate, iar argumentele invocate nu depășesc nivelul unor simple nemulțumiri procesuale, care pot fi valorificate prin căile de atac prevăzute de lege, dar nu pot constitui temei pentru strămutare.

26. Ținând cont de cele expuse, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție va respinge cererea de strămutare a cauzei de la Curtea de Apel Centru la o altă instanță de același grad – Curtea de Apel Sud.

27. În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) și alin. (4), art. 61 alin. (3), art. 269-270 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea depusă de Șișcovschi Ghenadie, privind strămutarea cauzei de la Curtea de Apel Centru la o altă instanță de judecată egală în grad – Curtea de Apel Sud.

Cauza de insolvabilitate, Serviciul Fiscal de Stat împotriva lui Șișcovschi Ghenadie, intervenient principal-creditor S.R.L. „Ghertruda-Lux” cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolubil, se remite la Curtea de Apel Centru, pentru examinare în ordine de apel.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător	/semnătură/	Oxana Parfeni
Judecători	/semnătură/	Gheorghe Stratulat
	/semnătură/	Ion Munteanu
Judecător		Ion Munteanu